

Bлуźnierstwo przeciw Duchowi Świątemu

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- wyjaśnienie, czym jest bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świątemu;
- wskazanie, dlaczego nie należy zamykać serca na łaskę Ducha Świątego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- tłumaczy, czym charakteryzuje się bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świątemu;
- charakteryzuje wewnętrzną postawę osób, które bluźnią przeciwko Duchowi Świątemu;
- wyjaśnia, dlaczego bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świątemu nie może być odpuszczone;
- podaje przykłady, jak chronić się przed bagatelizowaniem swoich grzechów;
- stwierdza, że należy prosić Ducha Świątego o światło dla serca i sumienia.

Pojęcia i postaci

bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świątemu.

Wartości

otwieranie serca i sumienia na światło Ducha Świątego.

Metody i środki

rozmowa kierowana, burza mózgów, miniwykład, praca z podręcznikiem, pogadanka.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie.

Ojciec nasz.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił wyjaśnić, czym jest bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu; będę umiał opisać postawę osób bluźniących przeciwko Duchowi Świętemu; będę wiedział, dlaczego powinniśmy być otwarci na światło Ducha Świętego.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel pyta, czym jest grzech. Należy nakierować uczniów na wniosek, że jest to wykroczenie przeciwko miłości w stosunku do Boga lub bliźniego. Następnie nauczyciel pyta uczniów, o jakich grzechach słyszeli, że nie mogą być odpuszczone w czasie spowiedzi. Uczniowie mogą wymieniać grzechy zarezerwowane Stolicy Apostolskiej lub biskupowi miejsca (np. profanacja Najświętszego Sakramentu, formalny akt apostazji), mogą mówić również o aborcji lub mieszkaniu ze sobą bez ślubu kościelnego. Nauczyciel tłumaczy, że nie są to grzechy, za które człowiek nigdy nie otrzyma rozgrzeszenia. Wyjaśnia – bez wchodzenia w szczegóły – że po spełnieniu określonych procedur możemy zostać z nich rozgrzeszeni. Tłumaczy, że jeżeli człowiek naprawę żałuje za swoje złe postępowanie i chce się realnie poprawić, nie zostanie przez Boga odrzucony.

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel pisze na tablicy hasło „Bluźnierstwo” i prosi uczniów, by powiedzieli, z czym kojarzy się im to słowo. Prawdopodobnie uczniowie dojdą do wniosku, że chodzi o obrazę słowną, mówienie wulgaryzmów, znieważanie kogoś.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel czyta fragment Ewangelii (Mk 3, 28–29). Wyjaśnia, że słowo „zbluźnić” w tym kontekście nie oznacza obrażenia Ducha Świętego słowami. Chodzi o odrzucenie tego wszystkiego, co Bóg daje człowiekowi za pośrednictwem Ducha Świętego, o radykalne odrzucenie zbawienia ofiarowanego człowiekowi przez Boga. Bluźnierstwo przeciwko

Duchowi Świętemu nie powinno być rozumiane jako jednorazowy czyn, ale raczej stan, w którym człowiek żyje. Jest to radykalne zamknięcie sumienia na łaskę Ducha Świętego – postawa, w której w sposób wolny człowiek uparcie tkwi. Duch Święty jest Duchem prawdy i został nam zesłany, żeby nas do prawdy doprowadzić. Między innymi do prawdy o nas samych – o naszych dobrych zachowaniach, ale i o tych złych. Kto zamyka sumienie na prawdę o swoich grzechach, nie dostrzega ich lub tłumaczy, że popełnione zło to w istocie dobro, zamyka się na łaskę Ducha Świętego prowadzącą do nawrócenia. Bagatelizowanie swoich grzechów, zamykanie na nie oczu powoduje, że zamykamy się również na łaskę ich odpuszczenia. Wtedy popełniamy bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu – radykalnie wewnętrznie odrzucamy możliwość odpuszczenia naszych grzechów. Człowiek w swoim uporze, w sposób wolny i świadomy, trwa w grzechach, uważając ich odpuszczenie za nieistotne. Tym samym zamyka się na nawrócenie i zbawienie.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel pyta uczniów, dlaczego według nich taki grzech nie zostanie odpuszczony, skoro Bóg jest pełen miłosierdzia. Należy tak modelować rozmowę, by uczniowie doszli do wniosku, że Bóg nie złamie wolnej woli człowieka, nie zbawi go na siłę. W związku z tym skoro człowiek sam odrzuca łaskę nawrócenia, odpuszczenia grzechów i sam decyduje się żyć w grzechu, Bóg nie zmusi go do zmiany decyzji. Kto na siłę broni swojej postawy trwania w grzechu, nie zostanie przez Boga wbrew sobie zbawiony.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika (punkt: „Praca na lekcji”).

Metoda – pogadanka. Dlaczego nie należy bagatelizować i „wybielać” grzechów? Bo jeśli nie będziemy tego robić, pozostaniemy otwarci na światło Ducha Świętego, a tym samym na nawrócenie. Następnie nauczyciel prosi uczniów, by wyjaśnili, dlaczego uznanie prawdy o swojej grzeszności jest takie ważne – nie chodzi tu o wskazanie samych siebie na siłę. Uświadomienie sobie własnej słabości prowadzi do pracy nad sobą, nawracania się i odkrywania miłości Boga w łasce przebaczenia. Uczniowie podają przykłady, jak można bronić się przed bagatelizowaniem grzechów, przed bluźnierstwem przeciwko Duchowi Świętemu (np. poprzez częsty rachunek sumienia, regularną spowiedź, uczestnictwo w rekolekcjach i nabożeństwach pokutnych, stałą modlitwę).

Podsumowanie lekcji

Bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu to postawa radykalnego, wolnego zaprzeczenia swojej grzeszności, zamknięcia serca na światło Ducha Świętego, odrzucenia Bożego przebaczenia. Jest to wolna decyzja trwania w grzechu, rezygnacja z łaski nawrócenia. Należy prosić Boga, o Jego światło, byśmy dostrzegając nasze grzechy, nawracali się w sakramencie pokuty i pojednania.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- wychowanie do życia w rodzinie – eklezjalne rozumienie charyzmatów, odpowiedzialność za wspólnoty, w których żyjemy i ich członków;
- język obcy nowożytny oraz język mniejszości narodowej lub etnicznej – słownictwo religijne (np. Duch Święty, Przenajświętsza Trójca, charyzmat).